

Brüssel, 26.2.2016
COM(2016) 92 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

MÄÄRUSE (EL) 182/2011 RAKENDAMISE KOHTA

KOMISJONI ARUANNE
EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE
MÄÄRUSE (EL) NR 182/2011 RAKENDAMISE KOHTA

1. Sissejuhatus

Lissaboni lepinguga muudeti oluliselt komisjonile volituste andmise raamistikku, eristades delegeeritud volitused rakendamisolulistest. Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 291 lõikega 3 nähakse ette, et erinevalt ELi toimimise lepingu artikli 290 kohastest delegeeritud õigusaktidest sätestatakse seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu võetud määrustega eelnevalt eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes. Selle tulemusena võeti vastu määrus (EL) nr 182/2011¹.

Määruse (EL) nr 182/2011 artikli 15 kohaselt peab komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule viis aastat pärast määruse jõustumist aruande selle rakendamise kohta. Käesoleva aruanne täidabki seda ülesannet. Aruandes keskendutakse määruse (EL) nr 182/2011 elementidele, mis on uued võrreldes nõukogu otsusega 1999/468/EÜ, mida on muudetud nõukogu otsusega 2006/512/EÜ, milles oli kehtestatud enne määrust (EL) nr 182/2011 kohaldatav raamistik.

2. Määruse (EL) nr 182/2011 üldine taust ja selle toimimine

Määrus (EL) nr 182/2011 jõustus 1. märtsil 2011. Liikmesriigid ei pidanud sellega seoses võtma mingeid meetmeid. Komisjon võttis 8. juulil 2011 vastu määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 9 osutatud komiteede töökorra standardeeskirjad ja avaldas need 12. juulil 2011 *Euroopa Liidu Teatajas*². Aja jooksul kohandati üksikute olemasolevate komiteede töökorra eeskirju vastavalt töökorra uutele standardeeskirjadele. Määruse artiklis 10 ettenähtud registrit, mis oli juba olemas aastast 2002, uuendati 2008. ja 2011. aastal põhjalikult ja seda täiustatakse pidevalt.

Üleminekusätted artiklis 13, mille alusel nähakse ette uue korra automaatne kohaldamine kehtivate õigusaktide suhtes, ja artiklis 14, milles käsitletakse käimasolevaid menetlusi, võimaldasid 1. märtsist 2011 hakata määrust (EL) nr 182/2011 viivitamata kohaldama ja seega sujuva ülemineku.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma aastaaruannetes ülevaate, mis käsitleb komiteede tööd³. Järgmises tabelis on esitatud kokkuvõtte andmetest komiteede töö kohta alates määruse (EL) nr 182/2011 jõustumisest ja kahel sellele eelneval aastal. Aastaaruanded hõlmavad ka andmeid otsuse 1999/468/EÜ kohaselt ettenähtud kontrolliga

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes, ELT L 55, 28.2.2011, lk 13–18.

² ELT C 206, 12.7.2011, lk 11.

³ Aastaaruanded komiteede tegevuse kohta on kättesaadavad aadressil <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=Report.Report>

regulatiivmenetluse (tabelis „RPS”) kohta, mida kohaldatakse siiani alusaktiga⁴ ettenähtud juhtudel.

	Komiteed	Arvamused	Vastuvõetud meetmed	Positiivsed arvamused	Esitamata jäetud arvamused	Negatiivsed arvamused
2009	266	2 091	1 808 (131 RPS)	2 003	78	10
2010	259	1 904	1 812 (164 RPS)	1 783	121	0
2011*	268	1 868	1 788 (163 RPS)	1 789	75	4
2012	270	1 923	1 824 (167 RPS)	1 845	78	0
2013	302	1 916	1 887 (171 RPS)	1 845	50	0
2014	287	1 889	1 728 (165 RPS)	1 838	51	0

Tabel 1. Aastaruannete andmed komiteede tegevuse kohta, komiteede esitatud positiivsete arvamuste koguarv võib erineda komisjoni vastuvõetud õigusaktide arvust, kui arvamused esitati ja õigusaktid võeti vastu eri aastatel. * Arvnäitajad on esitatud kogu 2011. aasta kohta.

Üldiselt osutavad arvnäitajad, et määruse alusel on süsteemi rakendamine sujuvalt jätkunud. Kui võrrelda arvnäitajaid alates 2011. aastast näitajatega aastatel enne määruse (EL) nr 182/2011 kohaldamist, selgub, et nii komiteede arv kui ka nende tegevus on jäänud stabiilseks. Komiteede arv oli 2009. aastal 266 ja 2014. aastal 287. Sarnaselt oli 2009. aastal võetud meetmete arv 1808 ja 2014. aastal 1728.

Kogemusele tuginedes lisati määruse artiklisse 3 mitu komiteede tegevusega seotud sätet, mis kujutasid endast varem õigusaktides käsitlemata üldlevinud tava. See hõlmab sätteid kirjaliku menetluse kasutamise kohta, kindlat nõuet, et eesistuja püüaks leida lahenduse, millel on komitees võimalikult suur toetus, ja õigusaktide eelnõude muutmise võimalust, et võtta enne hääletamist arvesse komitees toimunud arutelusid. Need üldsätted olid komiteede nõuetekohase toimimise tagamiseks jätkuvalt kasulikud ja tõhusad. Kirjalikku menetlust kasutatakse laialdaselt ja see on tõhus vahend – 2014. aastal peeti 773 komiteede koosolekut ja 893 korral kasutati kirjalikku menetlust, eelmiste aastate kohta on näitajad samad. Komiteede töö jääb konsensuspõhiseks: valdav osa arvamustest (kaugelt üle 90 %) on positiivsed arvamused, millest enamik võeti vastu ühehäälselt või komiteeliikmete konsensuse alusel, negatiivsed arvamused peaaegu puuduvad ja esitamata jäetud arvamusi on suhteliselt vähe.

Määrusega (EL) nr 182/2011 tagatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamiseks terviklik ja ammendav õigusraamistik. Paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe üle peetud läbirääkimiste tulemuste⁵ kohaselt hoiduvad institutsioonid lisamast liidu õigusaktidesse menetlusnõudeid, mis muudaksid määrusega (EL) nr 182/2011 kehtestatud kontrollimehhanisme⁶.

⁴ Vt määruse (EL) nr 182/2011 artikkel 12.

⁵ Teatise COM(2015) 216 (final) alusel.

⁶ Kolm institutsiooni peaksid institutsioonidevahelisele kokkuleppele alla kirjutama lähinädalatel pärast seda, kui Euroopa Parlament on selle ametlikult heaks kiitnud.

Paremat õigusloomet käsitleva teatise⁷ raames keskendus komisjon mitmele meetmele, millega püüti parandada kodanike ja sidusrühmade ärakuulamist ja avatud suhtumist nende tagasisidesse poliitikakujundamise igas etapis. Seoses rakendusaktidega võttis komisjon kohustuse, et olulised rakendusaktid, mille kohta peab komitee esitama arvamuse, tehakse avalikult kättesaadavaks neljaks nädalaks, võimaldades sidusrühmadel esitada märkusi enne seda, kui liikmesriigid hakkavad vastavas komitees õigusakti üle hääletama. See suurendab märkimisväärselt rakendusaktide läbipaistvust enne komitee hääletusetappi.

3. Peamised muudatused

3.1 Komiteemenetluste arvu vähendamine

Määruse (EL) nr 182/2011 üks eesmärkidest oli süsteemi lihtsustamine komiteementluste arvu vähendamise teel. Endine regulatiivmenetlus ja korralduskomitee menetlus asendati kontrollimenetlusega, kuid nõuandemenetlus jäi alles. Menetluste arvu vähendamine ei ole erilisi probleeme tekitanud.

3.2 Apellatsioonikomitee loomine

Apellatsioonikomitee on määrusega (EL) nr 182/2011 lisatud uuendus. Eesmärk oli luua teine tasand selliste küsimustega tegelemiseks, mille puhul komitee ei suutnud kokkulepet saavutada. Küsimuse edastamine appellatsioonikomiteele on menetluses üsna erandlik samm. See on võimalus edasi liikuda olukorras, kus on antud negatiivne arvamus või jäetakse arvamus andmata, mis peatab eelnõu menetlemise⁸, kuid rakendusakti vastuvõtmist peetakse vajalikuks.

Apellatsioonikomitee võttis oma töökorra vastu 29. mail 2011. Komisjon andis töökorra artikli 14 (läbivaatamisklausel) kohaselt juba esimese hinnangu töökorra toimimisele. Läbivaatamise tulemus on lisatud 2013. aasta aruandesse komiteede tegevuse kohta⁹.

	Apellatsioonikomiteele edastatud küsimuste koguarv	Asjaomased pea-direktoraadid/ poliitikavaldkonnad	Apellatsioonikomitee positiivne arvamus	Apellatsioonikomitee negatiivne arvamus	Apellatsioonikomitee esitamata jäetud arvamus	Esitamata jäetud arvamuse korral võetud meetmed
2011	8	Taimekaitsevahendid, ravimid	2	1	5	5
2012	6	Geneetiliselt muundatud toit ja sööt	0	0	6	6
2013	9	Geneetiliselt muundatud toit ja	0	0	9	8

⁷ COM(2015) 215, 19.5.2015.

⁸ Arvamuse esitamata jätmine peatab menetlemise juhtudel, mis on loetletud määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõikes 4: st maksustamise, finantsteenuste, inimeste, loomade või taimede tervise või ohutuse kaitse või lõplike mitmepoolsete kaitsemeetmete valdkonnas, kui põhiõigusaktis nähakse ette, et rakendusakti eelnõu ei või vastu võtta, kui arvamust ei ole esitatud, või komitee liikmed on lihthäälteenamusega selle vastu.

⁹ COM(2014) 572 (final).

		sööt, taimekaitsevahendi d, biotsiidid, ühenduse tolliseadustik				
2014	13	Geneetiliselt muundatud toit ja sööt, laevade kontrollimise eeskirjad ja standardid	2	0	11	11
Kokku	36		4	1	31	30

Tabel 2. Komiteemenetluse dokumentide registri ja aastaaruannete andmed.

Apellatsioonikomitee on seni kokku tulnud peamiselt seoses ühe poliitikavaldkonnaga, nimelt tervise- ja tarbijakaitseküsimustega ja täpsemalt geneetiliselt muundatud toidu ja sööda ning taimekaitsevahenditega. Neil juhtudel on appellatsioonikomitee siiani kinnitanud komitee tulemust ehk seda, et arvamust ei ole esitatud. Komisjoni teatises „Geneetiliselt muundatud organismide (GMOde) suhtes kohaldatava otsustusprotsessi läbivaatamine”¹⁰ käsitletakse üksikasjalikult otsustusprotsessi geneetiliselt muundatud toidu ja sööda valdkonnas.

Küsimusi on appellatsioonikomiteele üldiselt edastatud sama palju kui varem nõukogule, mis ei ole uue institutsioonilise raamistiku kohaselt enam võimalik. Küsimusi edastati sarnastes poliitikavaldkondades ja sarnaste tulemustega. Kogemuste põhjal on näha, et alalise esinduse liikmed on siiani liikmesriike esindanud peaaegu kõikidel juhtudel.

3.3 Komisjonile antud otsustamisvabadus esitamata jäetud arvamuse korral otsus vastu võtta (kontrollimenetlus)

Määrusega (EL) nr 182/2011 anti komisjonile suurem otsustamisvabadus, juhul kui komitees ei saavutata kontrollimenetluse käigus eelnõu poolt- ega vastuhäälte (esitamata jäetud arvamus) kvalifitseeritud enamust. Varem nähti nii regulatiiv- kui ka korralduskomitee menetluses ette, et juhul kui komitees arvamust ei esitatud ja nõukogu vastavat otsust ei teinud, võtab komisjon meetme vastu. Määrusega (EL) nr 182/2011 nähakse ette, et komisjon võib meetme vastu võtta, kui komitees ega appellatsioonikomitees arvamust ei esitata. Suurem otsustamisvabadus anti selleks, et komisjonil oleks võimalik kavandatavaid meetmeid muuta ja ta saaks otsustada, kas võtta need vastu või mitte või esitada komiteele muudetud eelnõu, võttes muu hulgas arvesse komitees väljendatud seisukohti.

Kõnealuse suurema otsustamisvabaduse suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõikes 4 loetletud mitmeid erandeid, nimelt teatavates poliitikavaldkondades (maksustamine, finantsteenused, inimeste, loomade või taimede tervise või ohutuse kaitse või lõplikud mitmepoolsed kaitsemeetmed), kui alusaktis nähakse ette, et rakendusakti eelnõu ei või vastu võtta, kui arvamust ei ole esitatud (arvamuse esitamata jätmise klausel) või kui komitee liikmed on lihthäälteenamusega selle vastu. Nimetatud juhtudel ei saa komisjon eelnõu vastu võtta. Kui rakendusakti peetakse siiski vajalikuks, võib eesistuja esitada selle muudetud versiooni komiteele või edastada selle appellatsioonikomiteele. Esitamata jäetud arvamuse

¹⁰ COM(2015) 176 (final).

klausli lisamine alusakti peab vastama konkreetsele vajadusele ja seadusandja peab seda põhjendama. Komisjon on pärast määruse (EL) nr 182/2011 jõustumist teinud umbes 30 korral seda laadi avalduse vastusena seadusandjale, kes oli lisanud sellised klauslid alusaktidesse ilma põhjendust esitamata. Seni on toimunud suurem osa tegelikest esitamata jäetud arvamusega lõppenud hääletustest valdkondades, mis on juba hõlmatud artikli 5 lõikes 4 loetletud poliitikavaldkondadega, mille puhul komisjon ei saa ilma apellatsioonikomitee poole pöördumata otsust vastu võtta, või valdkondades (eelkõige tolii, põllumajanduse, arengukoostöö ja kaubanduse valdkonnas), mille puhul ei saa kohaldada mitte ühtki kolmest erandist ja komisjon saaks ilma apellatsioonikomitee poole pöördumata äsja antud otsustamisvabadust kasutades õigusakti igal juhul vastu võtta.

	Esitamata jäetud arvamused kontrollimenetluses	Komisjoni vastuvõetud meetmed	Komisjoni vastu võtmata jäetud meetmed
2011	67	63	4
2012	73	70	3
2013	49	47	2
2014	45	42	3
Kokku	234	222	12

Tabel 3. Andmed pärinevad komiteemenetluse dokumentide registrist (välja arvatud apellatsioonikomitee), andmed võivad erineda aastaaruandes esitatud andmetest.

Esitatud andmetest on näha, et komisjon ei kasuta sageli võimalust jätta õigusakt vastu võtmata, kui arvamus on jäetud esitamata. Komisjoni otsustamisvabadus on loa andmisega seotud juhtudel, nagu geneetiliselt muundatud toidu ja sööda valdkonnas, tegelikult märgatavalt vähenenud, kuna komisjon peab võtma otsuse (lubama või keelama turulelaskmise) vastu mõistliku aja jooksul. Ta ei saa seisukoha võtmisest loobuda. Nimetatud juhtudel ei saa komisjon ka komitee esitamata jäetud arvamuse korral õigusakti eelnõu vastu võtta; selleks peab ta esmalt edastama eelnõu apellatsioonikomiteele. See selgitab ühtlasi osaliselt, miks apellatsioonikomitee on siiani kokku kutsutud peamiselt selles poliitikavaldkonnas. Võttes arvesse olukorda geneetiliselt muundatud toidu ja sööda valdkonnas ja jätkuna lahendusele, mis leiti kasvatamislubade osas, võttis komisjon 2015. aasta aprillis vastu õigusraamistiku muutmise ettepaneku¹¹. Kuigi loa andmise menetlus jääb kehtima, nähakse ettepanekuga ette, et liikmesriigid võivad piirata oma territooriumil geneetiliselt muundatud toidu või sööda kasutamist või selle keelata. Selle võimaluse kasutamine peab põhinema muul põhjusel kui need, mis on seotud inimeste ja loomade tervise- ning keskkonnariskiga, mida käsitletakse ELi tasandil.

Komisjonile äsja antud vabadus otsustada, kas võtta esitamata jäetud arvamuse korral rakendusakti eelnõu vastu, on kasulik. Kuigi seda on siiani kasutatud ainult üksikutel juhtudel¹², võimaldas see komisjonil meetme eelnõu uuesti hinnata pärast seda, kui

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1829/2003 seoses liikmesriikide võimalusega piirata oma territooriumil geneetiliselt muundatud toidu ja sööda kasutamist või see keelata, COM/2015/0177 (final), 22.4.2015.

¹² Üks neist oli komisjoni rakendusemääruse eelnõu, millega muudetakse rakendusemäärust (EL) nr 29/2012 oliivõli turustusnormide kohta, mida komisjon otsustas mitte vastu võtta.

hääletustulemused ja komitees toimunud arutelu olid näidanud, et sellel ei ole komitees eriti laialdast toetust.

3.4 Menetluste valimise kriteeriumid

Määruses (EL) nr 182/2011 sätestatakse menetluse valikut käsitlevad kriteeriumid. Artikli 2 lõikes 2 määratakse kindlaks need juhtumid, mille puhul üldiselt eeldatakse kontrollimenetluse kohaldamist. Nõuandemenetlust kohaldatakse reeglina kõigil nendel juhtudel, mille suhtes kontrollimenetlust ei kohaldata. Kontrollimenetluse valikukriteeriumid sarnanevad 1999. aasta komiteemenetluse otsuses sätestatutega. Üldiselt ei tundu, et menetluse valimine oleks olnud vastuoluline. Üks märkimist vääriv erand on lepituskomitee juhtum, kus arutati peamiselt menetluse valiku üle (seoses makromajandusliku finantsabi andmisega Gruusiale¹³).

	Kontrollimenetluse kohaselt vastuvõetud õigusaktid	Nõuandemenetluse kohaselt vastuvõetud õigusaktid
2011	1 311	77
2012	1 591	121
2013	1 579	143
2014	1 437	122

Tabel 4. Andmed pärinevad komiteemenetluse dokumentide registrist, andmed võivad erineda aastaaruandes esitatud andmetest.

Kontrollimenetlus on selgelt see menetlus, mida kohaldada valdaval osal juhtudest. Vaid umbes 10 % arvamustest võetakse vastu nõuandemenetluse teel. See kajastab üldjoontes eelmise süsteemi aegset jagunemist korralduskomitee menetluse või regulatiivmenetluse ja nõuandemenetluse vahel.

3.5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu kontrolliõigus seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastuvõetud alusaktide puhul

Mõlemat seadusandjat tuleb komiteemenetluse registri kaudu komiteemenetlustest nõuetekohaselt ja regulaarselt teavitada. Seadusandjatel on kontrolliõigus rakendusaktide eelnõude üle, mis põhinevad seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastuvõetud õigusaktidel. See tähendab, et nad võivad komisjonile mis tahes menetluse etapil teatada, et eelnõu ületab alusaktis sätestatud rakendamisolulisi. Sellisel juhul peab komisjon eelnõu uuesti läbi vaatama ja teavitama Euroopa Parlamenti ja nõukogu, kas ta kavatseb eelnõu muutmata jätta, seda muuta või selle tagasi võtta.

Võrreldes varasema olukorraga on kaks peamist erinevust selles, et enam ei ole kindlat kontrolliperioodi ja praegu kohaldatakse kontrolliõigust ka nõukogu suhtes. Ühe kuu pikkuse ooteaja kaotamine on suurendanud tõhusust ja ei ole tekitanud probleeme, arvestades eelkõige asjaolu, et tegelikkuses on keskmine aeg komitees hääletamise ja rakendusakti vastuvõtmise vahel 30–50 päeva (seega pikem kui varasem ühe kuu pikkune ajavahemik). 2016. aasta jaanuari lõpu seisuga ei ole nõukogu kontrolliõigust kasutanud ja Euroopa Parlament kasutas

¹³ 2010/0390(COD).

seda ainult neli korda¹⁴. Ühel juhul neist võttis Euroopa Parlament pärast rakendusakti vastuvõtmist vastu resolutsiooni,¹⁵ milles ta kritiseeris lühikest ajavahemikku, mis jäi komiteele edastamise ja vastuvõtmise vahele.

3.6 Kaubanduse kaitsemeetmete konkreetsed menetlusnõuded (dumpinguvastased ja tasakaalustusmeetmed)

Uuendus on varasema süsteemiga võrreldes see, et kaubanduse kaitsevahendid (dumpinguvastased ja tasakaalustusmeetmed) allutatakse nüüd samuti komitee kontrollile, kuigi konkreetsete kaitsemeetmetega. Esiteks tuleb dumpinguvastaste ja tasakaalustusmeetmete puhul kasutada apellatsioonikomiteed, juhul kui komitee ei esita arvamust ja rakendusakti eelnõu vastuvõtmise vastu ollakse lihthäälteenamusega. Samuti nähakse ette konsulteerimine liikmesriikidega ja konkreetne lühem ajakava. Teiseks kehtivad apellatsioonikomitee etapil konkreetsed reeglid, mis takistavad komisjonil lõplike mitmepoolsete kaitsemeetmete vastuvõtmist, kui positiivset arvamust ei ole vastu võetud.

Enne kõnealuste muudatuste jõustumist tuli tegelikult kohandada asjaomaseid kaubandusalaseid õigusakte, et viia selle valdkonna otsused vastavusse komisjoni rakendusaktide kontrollimise menetlustega liikmesriikides. Varem ei olnud see nii, seega ei saanud ka määruse (EL) nr 182/2011 vastavusse viimise alaseid sätteid veel kohaldada. Määrust (EL) nr 182/2011 hakati kohaldama alles siis, kui 2014. aasta jaanuaris võeti vastu asjaomased ühtlustamist käsitlevad õigusaktid¹⁶. Seetõttu on siiani kogemused konkreetsete sätetega üsna piiratud ja seostuvad ainult ühe komitee, kaubanduse kaitsemeetmete komitee (C 44100) tegevusega.

	Arvamused	Vastu- võetud meetmed*	Positiivsed arvamused	Esitamata jäetud arvamused	Negatiivsed arvamused	Apellatsiooni- komitee
2014	35	30	25	10	0	0
2015	43	43	40	2	1	0

Tabel 5. Andmed pärinevad komiteemenetluse dokumentide registrist ja aastaaruandest*, komiteede esitatud positiivsete arvamuste koguarv võib erineda komisjoni vastuvõetud õigusaktide arvust, kui arvamused esitati ja õigusaktid võeti vastu eri aastatel.

Siiani ei ole rakendusakti eelnõu vastuvõtmise vastu olnud esitamata jäetud arvamuse juhtudel lihthäälteenamust ja sellepärast ei ole apellatsioonikomiteed veel kasutatud.

3.7 Erimenetlused

Määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 8 nähakse ette võimalus, et komisjon võib võtta rakendusakti vastu ilma seda eelnevalt komiteele esitamata, kui see on nõuetekohaselt

¹⁴ P7_TA(2014)0096, P8_TA(2015)0409, P8_TA-PROV(2015)0456 ja P8_TA-PROV(2015)0455.

¹⁵ P7_TA(2014)0096.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2014. aasta määrus (EL) nr 37/2014, millega muudetakse teatavaid ühist kaubanduspoliitikat käsitlevaid määrusi seoses teatavate meetmete vastuvõtmise menetlustega, ELT L 18, 21.1.2014, lk 1–51.

põhjendatud tungiva kiireloomulisusega ja kui alusaktis on nii ette nähtud. Komitee arvamus saadakse hiljem ja kontrollimenetluse kohaldamisel peab komisjon negatiivse arvamuse korral tunnistama õigusakti kehtetuks. Ajutistele dumpinguvastastele ja tasakaalustusmeetmetele kohaldatakse erinorme. Komisjon on kasutanud seda menetlust ainult mõnel üksikul juhul, peamiselt kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas nõuandemenetluse raames.

Teine säte, millega nähakse ette õigusaktide vastuvõtmise võimalus hoolimata negatiivsest või esitamata jäetud arvamusest, et vältida märkimisväärsed häireid põllumajandusturgudel või liidu finantshuvide ohustamist, on toodud artiklis 7. Selle menetluse kasutamiseks on seni puudunud vajadus.

3.8 Olemasoleva *acquis*' vastavusseviimine uute menetlustega

Määruse (EL) nr 182/2011 artikliga 13 nähakse ette, et kõik viited olemasolevatele komiteemenetlustele viiakse automaatselt vastavusse uute menetlustega, välja arvatud kontrolliga regulatiivmenetlus. Automaatne vastavusseviimine on taganud sujuva ülemineku uuele süsteemile. Praegu kehtivate seadusandlike aktide puhul, mis sisaldavad viiteid kontrolliga regulatiivmenetlusele, ei nähta määruses (EL) nr 182/2011 ette automaatset vastavusseviimist. Komisjon võttis kohustuse kontrollida kõnealuse menetlusega seotud sätteid, et kohandada neid õigeaegselt vastavalt ELi toimimise lepingus sätestatud kriteeriumidele (sellega seoses tehtud avaldus avaldati koos komiteemenetluse määrusega¹⁷ *Euroopa Liidu Teatajas*). Kooskõlas nimetatud kohustusega tegi komisjon 2013. aastal kolm horisontaalse vastavusseviimise seadusandlikku ettepanekut¹⁸. Institutsioonidevaheliste läbirääkimiste seiskumise tõttu nendes küsimustes teatas komisjon oma 2015. aasta tööprogrammis,¹⁹ et võtab need tagasi²⁰. Paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes²¹ lubas komisjon esitada 2016. aasta lõpuks uue ettepaneku selliste seadusandlike aktide vastavusseviimiseks, mis sisaldavad siiani viiteid kontrolliga regulatiivmenetlusele. Seni võetakse veel suur hulk meetmeid vastu kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt (vt tabel 1)²². Kui komisjon teeb vahepeal üksiku seadusandliku akti sätete sisulise muutmise ettepaneku, mis osutab kontrolliga regulatiivmenetlusele, hõlmab kõnealune ettepanek ka kontrolliga regulatiivmenetlusele viitavate sätete uue süsteemiga vastavusseviimist.

4. Järeldused

Määrus (EL) nr 182/2011 on viimase viie aasta jooksul võimaldanud komisjonil tõhusalt kasutada rakendamisevolitusi liikmesriikide kontrolli all. Tänu olemasolevale raamistikule

¹⁷ ELT L 55, 28.2.2011, lk 19.

¹⁸ COM(2013) 451 (final), COM(2013) 452 (final) ja COM(2013) 751 (final).

¹⁹ COM(2014) 910 (final).

²⁰ (2015/C 80/08), ELT C 80, 7.2.2015, lk 17.

²¹ Vt joonealune märkus 6.

²² Ligikaudu 160 põhiõigusakti, mis ei olnud kontrolliga regulatiivmenetlusega vastavuses (peamiselt põhiõigusaktid, mis ei kuulunud enne Lissaboni lepingu jõustumist kaasotsustamismenetluse alla), vastavusseviimine toimub jätkuvalt ning on mõningate eranditega juba saavutatud.

saavad komisjon ja liikmesriigid teha tõhusat ja konstruktiivset koostööd. Komisjon ei ole avastanud probleeme, mis praegu nõuaksid või õigustaksid seadusandliku ettepaneku tegemist määruse (EL) nr 182/2011 muutmiseks. Komisjon palub Euroopa Parlamendil ja nõukogul võtta käesolev aruanne teadmiseks.